

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῆς Δρ. χρ 10

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πῶσα αἰτήσις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Γ. Λαμπρόπουλον, δικηγόρον
Ὀδὸς Ἰπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (τί κατῴρθωσαν οἱ Βούλγαροι).
— Κυανὴ Βίβλος (συνενοχῆ τοῦ Φερδινάνδου
πρὸς τὰ βουλγαρικὰ κομιτάτα). — Μικρὰ Ἀσι-
σία (παραιομῖαι τοῦ Βαλῆ Ἀδάων). — Ἡπει-
ρος (ἡ ἐορτὴ τοῦ βασιλέως Γεωργίου). — Ἀγ-
γέλματα καὶ θρύλοι. — Κρήτη (ἡ ἐναρξίς
τῆς κρητικῆς βουλῆς καὶ τὸ ψήφισμα τῆς ἐνώ-
σεως). — Μακεδονία (αἱ ὑποποιοὶ ἐνεργεῖαι τοῦ
Ῥώσου Προξένου Θεσσαλονίκης). — Τὰ σατα-
νικά τοῦ Πανσλαβισμοῦ σχέδια (τὰ νῦν ἐν
Μακεδονίᾳ ὅμοια μὲ τὰ ἐν Ἀν. Ῥωμυλία τὸ
1876 παρασκευασθέντα). — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. —
Ἐπιφυλλίδες (Ἀλβανοί).

νοὺς των, διότι κατῴρθωσαν νὰ περιορίσωσιν
αὐτοὺς εἰς τὰ φρούρια. Ἐκεῖ σύμμαχος τῶν
τυράνων, ἐν Μακεδονίᾳ προστάτης τῶν δολο-
φόνων ἡ πεπολιτισμένη Δύσις! Διότι τί ἄλλο
ἢ προστασία εἶναι καὶ προστασίαν ἐμφαίνει ὁ
συνέχων τοὺς Τούρκους φόβος καὶ ἐμποδίζων
αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ νὰ ἀσκήσωσι τὸ καὶ εἰς αὐ-
τοὺς τοὺς τυράννους ἀναμφισβήτητον δικαίωμα
τῆς ἀμύνης, δικαίωμα, ἔπερ ἔδωκαν διὰ τῶν
ἀτιμιῶν των οἱ Βούλγαροι; Τί ἄλλο ἢ κυνι-
σμὸν μαρτυρεῖ καὶ τελείαν διαστροφὴν τῶν
ἔρων τῆς ἠθικῆς τοῦ γεγονός, ὅτι εὐρίσκονται
ἔργα τῶν εὐρωπαϊκῶν τύπου, προεξαρχου-
σῶν, ἐννοεῖται, τῶν μεγάλων ἐφημερίδων τῆς
Γαλλίας, ἅτινα εὐρίσκουσι λόγους συμπα-
θείας πρὸς τὰς βουλγαρικὰς βδελυρίας καὶ το-
νίζουσιν ὕμνον πρὸς τὸν ἡρωϊσμὸν τῶν δολο-
φόνων;

Ἀλλὰ νῦν ἡμεῖς οἱ Ἕλληγες δὲν ἀγανα-
κτοῦμεν ἐπὶ τούτοις, δὲν πρέπει νὰ ἀγανακτῆ-
σωμεν, τὸνταντὸν μάλιστα νὰ εὐφρανῶμεθα
πρέπει. Τόσῳ τὸ χειρότερον διὰ τοὺς μεγά-
λους, ὅταν ἐγκαταλίπη αὐτοὺς ἡ ἠθικὴ καὶ
ἡ ἀλήθεια καὶ τὸ δίκαιον, τόσῳ τὸ καλλίτερον
διὰ τοὺς μικροὺς, ὅταν ἀπτόητοι πρὸ τῶν κιν-
δύνων, τῶν περιπετειῶν, τῶν ἀδικιῶν ἐμμέ-
νωσιν εὐσταθεῖς φίλοι καὶ σύμμαχοι τῶν ἀλη-
θῶς μεγίστων τούτων δυνάμεων, ὧν οὐδέποτε
θὰ κατισχύσῃ ἡ βία, τῶν δυνάμεων τοῦ δι-
καίου καὶ τῆς ἀληθείας. Ἦρχισε δειλῶς μὲν,
ἀλλ' ἤρχισεν ὅπως δῆποτε ἀναγνωρίζομενοι,
ὅτι ἡ γωνία αὐτῆς τῆς γῆς πιστοτάτη θεμα-
τοφυλάξ τῶν παραδόσεών της, ἃς κατέστησε
παραδόσεις τῆς ἄλλης πεπολιτισμένης ἀνθρω-
πότητος, δὲν ἐρρῦνάνε ποτε τοὺς ὑπὲρ τῆς
ἐλευθερίας ἀγῶνας της δι' αἵματος χριστιανῶν
ἀθῶων, δὲν κατήσχυεν τὴν ἀποστολὴν της τὴν
ἱστορικὴν δι' ἀρπαγῶν ἀνάνδρων, ἡσυχος δὲ
καὶ πεποιθῆτα ἐπὶ τὸ ἀπαρῆναι τὸν δικαίον
της ἀναμένει τὰς ἀποφάσεις τῆς Εὐρώπης
χωρὶς τὸ παραπάν να παραιτηθῆ τῶν ἀξιώσεων
τοῦν ἀκουσθῆ καὶ τῆς ἀποφάσεως νὰ ἀποτολ-
μήσῃ τὰ πάντα πρὸς τοῦτο.

Ἐργάζαμεν ταῦτα κυρίως χάριν τῆς τάξεως
ἐκείνης τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες εὐταρακτώτε-
ροι τῶν ἄλλων καὶ καθορώστες νοσοσῶν δει-
νῶς τὴν ἐλληνικὴν πολιτείαν νῦν μάλιστα, ὅτε
ὀξύτεραι κατέστησαν τῶν πολεμίων ἡμῶν αἱ
ἀναιδέεις προσπάθειαι, μετ' ἐμφρόδου ἀνυπομο-
νησίας ἀτενίζουσι πρὸς τὰ μέλλοντα νὰ συμ-
βῶσιν. Διὰ βομβῶν δολοφόνων δὲν κατακτῶν-
ται χωῖραι, κἀίωθεν δὲ τῆς νοσοῦσης ἐλληνι-
κῆς πολιτείας ὀρηκτικὴ ῥεεὶ ἡ ζωὴ τοῦ ἐλλη-
νικοῦ ἔθνους ἡ ἐμψυχουσα τὴν Ἀνατολὴν πᾶ-
σαν. Τοιαύτη ζωὴ δὲν ἐξέλιπεν ἐπὶ τρισχίλια
ἔτη τὰ αὐτὰ ἐπανειλημμένως ὑποστῆσα οἶα
καὶ νῦν, ἀδικίαν πολεμίων ἀγρίων καὶ ἐσχά-
την ἀρχόντων ἀναισθησίαν. Ὡς τότε καὶ νῦν
ἀπὸ τῆς ζωῆς ταύτης, ἣν ἐθέριμυεν τὸ δίκαιον
καὶ ἐπερρῶννον τὰ ὕψιστα ἰδανικά, ὅτι ἀν-
τιλήσῃ τὴν δυνάμιν τοῦ ὀ βραχίων, ὅστις θὰ
συντρίψῃ ἀμφοτέρους τοὺς ἐχθροὺς τούτους.
Διὰ τοῦτο θαρσεῖν χρῆ, ὦ Ἕλληγες, ἀλλὰ
καὶ ἐργάζεσθαι ἕκαστον, ἐν ᾧ ἐτάχθη.

ΚΥΑΝΗ ΒΙΒΛΟΣ

Ὁ πρίγκιψ Φερδινάνδος συνένοχος τῶν
κομιτῶτων.

(Ἴδὲ καὶ προηγούμενον φύλλον).

Προηγείλαμεν ἐν τῷ προηγούμενῳ φύλλῳ τὴν
καταχώριον ἐγγράφον τῆς Κυανῆς Βίβλου, ἐν ᾧ
θὰ ἀπεκαλύπτετο ἡ συνενοχῆ τῆς βουλγαρικῆς κυ-
βερνήσεως εἰς τὰς βδελυρίας τοῦ κομιτάτου. Δυσ-
τυχῶς τὸ παρατιθέμενον ἐγγράφον παρέχει καὶ τού-
του θλιβερωτέραν ἀπόδειξιν. Αὐτὸς ὁ πρίγκιψ Φερ-
δινάνδος μνημῶν τῶν παθημάτων τοῦ προκατόχου
του Ἀλεξάνδρου Βάττεμπεργκ καὶ τῆς τύχης τοῦ
Σταμπούλωφ, ἠναγκάσθη νὰ συνθηκολογήσῃ πρὸς
τὸ ἀπαίσιον κομιτάτον, ὅπως διατηρήσῃ τὸν κλο-
νιζόμενον θρόνον του, ἐκ τούτου δ' ἐξηγουῦνται καὶ
αἱ ἐξαιρετικαὶ τρυφερότητες εἰς τὸν τῶος ὑπουργὸν
τῶν Στρατιωτικῶν Πατρικῶφ νομιζόμενον καὶ ὄντα
ἀληθῶς ἕνα τῶν κυριωτάτων μοχλῶν καὶ προστα-
τῶν τοῦ βουλγαρικοῦ κομιτάτου. Τὸ ἐγγράφον τοῦτο
τοῦ Ἀγγλοῦ ἐπιτετραμμένου ἀποτελεῖ μονοῦ

πλήρη τὴν εἰκόνα τῆς ἐφαρμοζομένης ἐν Βουλγα-
ρίᾳ πολιτικῆς, ὁ δυνάμενος δὲ νοεῖν ἂ ἀναγινώσκει
πειθετα ἀδιστακτικῶς ἐκ τῶν ὑπεκρυφῶν καὶ τῶν
ἀοριστηῶν καὶ τῆς συγχύσεως τῆς ἀπαντήσεως τοῦ
Βουλγάρου πρωθυπουργοῦ, ὅτι μία ὑπάρχει ἐν Βουλ-
γαρίᾳ πολιτικὴ καὶ μία ἠθικὴ ἡ τοῦ κομιτάτου, ὅτι
τὸ κομιτάτον δὲν προστατεύεται ὑπὸ τῆς κυβερνή-
σεως, ἀλλ' ἀναδεικνύει τὰς κυβερνήσεις ἐν Βουλγα-
ρίᾳ, ὅτι οἱ κυβερνώντες δὲν εἶναι μέλη τοῦ κομιτά-
του, ἀλλὰ τὰ μέλη τοῦ κομιτάτου ἀποτελοῦσι τὴν
κυβέρνησιν. Ἀνεγράφῃ κατὰ τὰς τελευταίας ταύ-
τας ἐβδομάδας ἐν τινι εὐρωπαϊκῇ ἐφημερίδι, ὅτι:
τοῦ κομιτάτου διαθέτει ἐν Μακεδονίᾳ 120,000 ὄπλα
διαφόρου συστήματος, οἷον Μάουζερ (ὄπλον τοῦ
βουλγαρικοῦ στρατοῦ), Μαρτίν (καὶ τοῦτο βουλγα-
ρικὸν ὄπλον καὶ τουρκικόν) Βερδάν (ὄπλον ῥωσικόν)
καὶ διὰ τὴν ποικιλίαν καὶ ὄπλον Γκρά (ἐλληνικόν),
μετὰ τῶν ἀναγκαίων πυριτιδοβόλων. Ἐρωτᾶται
ποῦ εὐρέθησαν τὰ χρήματα ταῦτα: Ἀπὸ τῶν ἐισ-
φορῶν τῶν Βουλγάρων χωρικῶν, οἵτινες ἀντὶ χρῆ-
μάτων, ὧν παντελῶς στεροῦνται, εἰσφέρουσι σίτον
καὶ κριθὴν καὶ βρύζαν; Ἦ ἀπὸ τῶν ἐισφορῶν τῶν
ἐκβαζόμενων χωρικῶν τῆς Μακεδονίας; Ἄλλ' οἱ
ἔρανοι οὗτοι συνυπολογιζόμενοι αὐτοὺς καὶ τῶν λύ-
τρων τῆς Ἀμερικανίδος ἱεραποστολῆς δὲν ἀρκοῦσιν
οὐδὲ δι' ἕξ μηνῶν διὰ τὸν πολυτελῆ βίον τοῦ Σα-
ράφωφ καὶ τοῦ Ράδφωφ καὶ διὰ τὰς διάφορα περι-
οδικὰ, ἅτινα ἐκδίδουσιν ἐν Εὐρώπῃ πρὸς φωτισμὸν
τῆς κοινῆς αὐτῆς γνώμης περὶ τῶν δεινοπαθημάτων
τῶν ἐν Μακεδονίᾳ Βουλγάρων!! Ὑπάρχουσιν ἐπο-
μένως πηγαὶ ἀφρονώτεροι, οὐδεμία δ' ἀπομένει
ἀμφιβολία, ὅτι αἱ πηγαὶ αὗται εἶναι τὸ ἰδιαιτέρον
ταμείον τοῦ πρίγκιπος Φερδινάνδου, τὸ δημόσιον
ταμείον τῆς βουλγαρικῆς ἡγεμονίας καὶ τὰ ἀδελφὰ
ταμεία τῆς Παλαιανοῦ Ἐταιρείας καὶ τῆς Ἀγα-
θοεργοῦ Ἀλαϊκῆς Ἐταιρείας, εἰς ἃ συνεισφέρει ὁ
εὐσεβὴς ῥωσικὸς λαὸς νομίζων, ὅτι ἐνισχυεὶ τὴν ὀρ-
θοδοξίαν, ἐν ᾧ προοδοτεῖ κατ' ἀληθειαν ληστὰς
καὶ παχύνει δολοφόνους!

Μελετήσατε μετὰ προσοχῆς τὸ ἐγγράφον τοῦ
Ἀγγλοῦ ἐπιτετραμμένου πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν
ἐξωτερικῶν (ὑπ' ἀριθ. 276) ἀπὸ 4 (ν) Ὀκτω-
βρίου 1902, ὅπως πεισθῆτε περὶ πάντων τούτων.
Ἴδου τί λέγει τὸ ἐγγράφον.

« Λόρδε μου,
Ἡρότητα τὸν κ. Λάνεφ ἐν τῇ ἐβδομαδιαίᾳ αὐ-
τοῦ ὑποδοχῇ τὴν προῖαν ταύτην ἡ νέα εἶχε περὶ
τῆς λεγομένης ἐπαναστάσεως ἐν Μακεδονίᾳ. Ἡ
ἐξοχότης του ἀπήνησεν, ὅτι δὲν ἔσχε καιρὸν ἀπὸ
τῆς ἐπιστοφῆς αὐτοῦ ἐκ Σίπκας νὰ ἀναγνώσῃ τὰς
τελευταίας τῶν ἐν Μακεδονίᾳ Βουλγάρων πρακτό-
ρων ἐκθέσεις, ἐπειδὴ δὲ ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνη-
σις δὲν ἐχρησιμοποίησε τὸν τηλεγράφον πρὸς συ-
νενοχὴν μετὰ τῶν πρακτόρων αὐτῆς τούτων, διὰ
τοῦτο δὲν ἦτο ἐν γνώσει τῆς τελευταίας ἐξελέξεως.
(Σημ. τοῦ Ἐγγλῶνος. Δὲν φαίνεται αὐτόχρονα
βουλγαρικὴ ἡ ἀπάντησις αὐτῆς; τοῦ ἔστι γονδρο-
νιδῶς ψευδολόγος καὶ ὑποκριτικὴ; Καρῆθαρεῖ,
φαίνεται, ὁ Λάνεφ ἐκ τοῦ ἀφρόνου ἐν Σίπκας βέυσαν-
τος οἴνου, διὰ τοῦτο δὲ δὲν ἔλαβε καιρὸν νὰ ἐρω-
τήσῃ περὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ πραγμάτων τηλεγρα-
φικῶς τοὺς πράκτορας, μηδὲ νὰ ἀναγνώσῃ τὰς ἐκ-
θέσεις αὐτῶν, δὲν ἔλαβε καιρὸν νὰ ἀποσπασθῇ
περὶ τοῦ ἐποουσιδῶτος τούτου ζητήματος, περὶ οὗ
οὐδὲ μὴς ἐνδιαφέρεται ἡ Βουλγαρία!). Ἀλλὰ παρ-
ετήρησεν, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν φονευθέντων καὶ τραυ-
ματιζθέντων ἐκ τῶν ἐπαναστατῶν ἐν τῷ τμήματι
τῶν Βοδενῶν, ὁ παρὰ πολλῶν ἐφημερίδων ὡς
ἐπίσημος ἀναγραφόμενος, ἐφαίνεται δεικνύων πολὺ
ὀρισμὸν τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων, προσέθηκε
δὲ, ὅτι ὁ συνταγματάρχης Γιαγκῶφ προδήλως ἐξ-
εμεταλλεῖθῃ τὴν εὐκαιρίαν τῶν ἐν Σίπκας ἐορτῶν,
ὅπως πείσῃ τοὺς ἐπαναστάτας, ὅτι ἀποφασιστικὸν
κίνημα συνηνωμένον θὰ ἐξεβίαιεν ἐπέμβασιν τὴν
συγγὴν ταύτην διὰ τῶν αὐτῶν ἔξωθεν. Ἐν τούτῳ
ἀπήνησεν ἐγὼ πρὸς αὐτόν, ὅτι πολλὸν κληροῦν ἦτο
νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὸσον ἐπικίνδυνον ἄνθρωπον νὰ
ὑπερβῇ τὰ σύνορα ».

Εἰς τὴν εὐστοχον ταύτην παρατήρησιν τοῦ Ἀγ-
γλοῦ ἐπιτετραμμένου ὁ Βούλγαρος πρωθυπουργὸς
ἀπαντᾷ ἄλλα ἄντ' ἄλλων. Ἴδου τί λέγει ἐξακο-
λουθούσα ἡ ἀγγλικὴ ἐκθεσις:

« Ὁ κ. Λάνεφ συνομολόγησεν, ὅτι ὁ συνταγμα-
τάρχης Γιαγκῶφ ἐπειράθη νὰ ἀπειρήθῃ ἐκ τῆς
περιστάσεως, ἀλλ' ὅτι πρέπει νὰ εἶναι ἐν γνώσει
περὶ τῆς μεγάλης ἀδεσβατικῆς τῶν ἀποτελεσμάτων
τῶν ἐνεργειῶν τῶν, διότι σχετίζεται πρὸς τὸ κομι-
τάτον τοῦ Τσόντοσεφ, ὅστις ἐγνωρίζεται, ὅτι οὐδε-
μίαν ὑποστήριξιν θὰ εἶχεν οὔτε παρὰ τῆς
βουλγαρικῆς κυβερνήσεως, οὔτε παρὰ τῆς
Ῥωσίας, οὔτε παρὰ τοῦ πρίγκιπος. Ὁ κ.
Λάνεφ ἐγνωρίζεται ἐναργῶς, ὅπως ἐπι-
μόνης ἡ φήμη συνδέει τὸ ὄνομα τοῦ πρί-
γκιπος μετὰ τοῦ κομιτάτου, διότι ἐπαπέλασε
μετ' ἐμφράσεως « οὔτε παρὰ τοῦ πρίγκιπος,
οὔτε παρὰ τῆς Ῥωσίας, οὔτε παρὰ τῆς
Ἑλλάδος » ἀντιλήψεως ». Φερδινάνδος!

Τὰ ἐπόμενα ἐγγράφα δὲν παρέχουσιν ἄλλο ἐν-
διαφέρον ἢ ὅτι διαγράφουσι τὰ διάφορα στάδια
τῶν βουλγαρικῶν κινήσεων ἐν Μακεδονίᾳ.
Οὕτω ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτῆς τῆς
Ἀγγλίας γράφει ἀπὸ 6 Ὀκτωβρίου 1902 πρὸς
τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν (ἀριθ. ἐγγρά-
φου 277).

« Λόρδε μου,
Ἐμμένω τὴν τιμὴν νὰ ἐγκλείσω ἐνταῦθα ἐκ-
θεσιν συμβάντων ἐν Μακεδονίᾳ διὰ τὸν μῆνα
Σεπτέμβριον, συναρθεῖσιν ὑπὸ τοῦ κ. Γιούγκ, τρί-
του γραμματέως τῆς πρεσείας.
» Ἀγωνίαν ἰνὰ ἠσθάνθησαν οἱ ἐνταῦθα ἐπίση-
μοι κύκλοι ἐπὶ τῇ ἀθρόβῃ ἐμφανίσει ἐπαναστατικῶν
συμμοριῶν ἐν Μακεδονίᾳ, ἡ αὐξήσις δὲ τῆς ἐνερ-
γείας αὐτῶν ἀπεδόθη εἰς τὰς ἐν εἰδήσεις, ἃς
ἔδωκαν αὐτῷ ὁ Πρόξενός μου, δὲν παριστῶσι τὴν
κατάστασιν ὡς προηγουμένην γενικὴν ἐξέγερσιν ἐπὶ
τοῦ παρόντος καὶ διὲν δύναται τις νὰ προδῇ, ὅτι
ὁν τῇ προσεγγίσει τοῦ χειμῶνος αἱ βουλγαρικαὶ
συμμορίαὶ αἱ διεσπαρμέναι νῦν ἀνὰ τὴν χώραν, θὰ
ἀναγκασθῶσι νὰ διασκορπισθῶσιν ».

Ἡ δὲ μνημονευθεῖσα ἐκθεσις τοῦ Γιούγκ ἔχει ὡς
ἑπεται:

« Πληροφορία ἐλήφθη κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ μη-
νὸς ἐκ πηγῆς ἐλληνικῆς, καθ' ἣν προεβλέπετο στά-
σις ἐν τῷ νομῷ Μοναστηρίου περὶ τὴν 18 Σεπτεμ-
βρίου (1 Ὀκτωβρίου). Στρατιωτικὸν συμβούλιον
συνεκλήθη ἐν τῷ Παλατίῳ, ἵνα συζητήσῃ περὶ τῆς
καταστάσεως καὶ νοθεύσει ἐστάλησαν πρὸς τοὺς
κατὰ τόπους διοικητὰς, ἀλλὰ δὲν ἐνομιθῆ ἀναγ-
καίον νὰ ἐνισχυθῶσιν αἱ φρουραὶ. Πρόσφατοι δια-
δόσεις καὶ ἐφημερίδων εἰδήσεις δεικνύουσιν, ὅτι
στάσις τις παρασκευάζεται, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐπιση-
μοὺς πληροφορίας πρόκειται μόνον περὶ συμπλο-
κῶν ἰσίων μετὰ τῶν συμμοριῶν καὶ καταφυγῆς
χωρικῶν εἰς τὰ ὄρη, ἡ κίνησις δὲ αὐτῆς παρουσιάζ-
ει μέγιστα μόνον ἀριθμὸν ἢ τὸ σύνθημα ».

Ἐπίσης ὁ πρεσβευτῆς τῆς Ἀγγλίας ἐν Κων-
σταντινουπόλει τηλεγράφησεν τῇ 14 Ὀκτωβρίου 1902
πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν τὰ ἐπόμενα.
(ἀριθ. ἐγγράφου 281).

« Ἐλαβον τὸ ἐπόμενον παρὰ τοῦ Γεν. Προξέ-
νου ἐν Θεσσαλονικίᾳ τηλεγράφημα ἀπὸ 12 Ὀκτω-
βρίου 1902:

« Κατὰ πληροφορίας τοῦ κ. Θεοδορίδου ἐκ Σερ-
ρῶν κατάστασις πλήρους ἐξεγέρσεως κρατεῖ ἐν τοῖς
τμήμασι Ράζλοκ. Τζουμαγιά καὶ Πετρισίον καὶ
διὲν ἡ κατάστασις αὐτῆ περιλαμβάνει 22 χωρία.
Πᾶσα ἐπικοινωνία διεκόπη, δύο μουσουλμανικὰ
χωρία ἐπυροπολήθησαν καὶ ἡμῶν τάγμυ τουρκικοῦ
στρατοῦ κατεστράφη ».

« Αἱ εἰδήσεις αὗται διαφεύδονται ὑπὸ τοῦ με-
γάλου Βεζύρου καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερι-
κῶν, καίτοι οὗτοι ὁμολογοῦσιν, ὅτι ἐν Στρομνίτση
οἱ στασιασταὶ ἐβίβαν δι' ἀπειλῶν τοὺς κατοίκους
δλίγων χωρίων νὰ ἐνοσθῶσι μετ' αὐτῶν καὶ διὲν
συμπλοκαὶ τινες ἐλαβον χώραν, ὧν ἀποτέλεσμα
ἔπληξε ἡ διασκορπισίσι τῶν στασιαστῶν μετ' ἀπό-
λειαν δύο ἢ τριῶν Τούρκων στρατιωτῶν ».

Εἰς τὸ προεχῆς παραπομπῆς ἡ ἀντιγραφή τῶν
εἰς τὴν Μακεδονίαν ἀφορῶντων σπουδαιότερων τῆς
Κυανῆς Βίβλου ἐγγράφων.

ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ

Κιλικία.

Μισελληνισμὸς ἀσπονδος τοῦ Βαλῆ Ἀδά-
ων. — Παραιομῖαι κατὰ τῶν Ἑλλήνων.
— Ἐκδαστικὰ χρηματολογίαι. — Ὀθω-
μανοὶ καὶ Χριστιανοὶ ζητοῦσι τὴν ἀνά-
κλιπον τοιοῦτου Βαλῆ.

Ὁμογενεῖς ἀπὸ ἀφικόμενος ἐκ Κιλικίας καὶ δι-
ελθὼν ἐκ Μερσίνης, εἰς οὗ τοὺς λόγους παρεχόμενον
ἀπάλυτον πίστιν, ἐξέθνηκέν, εἰς τὸ γραφεῖον ἡμῶν
ἐλθὼν, τὰ ἐπόμενα ἀληθῶς παραδόξα, ἅτινα συν-
στῶμεν εἰς τὴν μελέτην καὶ τῶν ἐπαυθῶ ἐπιστη-
μῶν κύκλων καὶ τῆς Α. Γ. τοῦ Μ. Βεζύρου Φε-
ρῆτ πασᾶ. Ὁ ὁμογενὴς οὗτος εἶπεν ἡμῖν ταῦτα:

« Χαίρομεν ἡμεῖς οἱ Ἕλληγες τῆς Τουρκίας ἀ-
κούοντες τὸν ἐλληνικὸν τύπον ψάλλοντα διθυράμ-
βους διὰ τὰς νέας τρυφεράς μεταξὺ Ἑλλᾶδος καὶ
Τουρκίας ἀγάσεις, ὑπὲρ πάντα δὲ ἄλλον ποθῶμεν
τὴν διαρκῆ σύμφυξιν τῶν ἀχέσεων τούτων, διότι

κικοῦ στρατοῦ, καὶ οἱ μὲν χωρικοὶ παρεδόθησαν, ἐρονεύθησαν δ' οἱ πλείστοι τῶν ἀνταρτῶν. Τὸ Κιλίκιον, ἡ ἔδρα τῶν ἐνεργειῶν τοῦ κομιτάτου, πολιορκεῖται ὑπὸ τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ».

ΤΑ ΣΑΤΑΝΙΚΑ ΤΟΥ ΠΑΝΣΛΑΒΙΣΜΟΥ ΣΧΕΔΙΑ

ΤΑ ΝΥΝ ΓΙΝΟΜΕΝΑ ΑΝΤΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ 1876 ΤΕΛΕΣΘΕΝΤΩΝ

Ἀφυπνίσθητε, ὦ πολιτικοὶ τῆς Ἑλλάδος.

Φιλόπατρις ἀνὴρ καὶ ἐμπειρότατος τῶν πραγμάτων Ἑλληὴν ἐπιστέλλει ἡμῖν ἐξ Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας τὰ ἐπόμενα, ἅτινα συνιστῶμεν εἰς τὴν προσοχὴν τοῦ Πανελληνίου, ἐξαιρουμένων, ἐννοεῖται, τῶν σήμερον κυβερνῶντων τὴν Ἑλλάδα.

Ὅταν ὁ πανσλαβισμὸς, μετὰ πολυετῆ ὑποχθόνιον ἐργασίαν, ἐκρίνε κατάλληλον τὴν στιγμήν τῆς φρενῆς ἐνεργείας, ὑπέκρινε τὴν παρομιμῶδη καταστάσαν Βουλγαρικὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1876 ἐκλέξας ἀπὸ σκοποῦ ἔδαφος ἐνεργείας οὐχὶ τὴν κυρίως Βουλγαρικῶν, ὅπου ὑπάρχοντος ὅπως ὁπότε συμπαγοῦς Βουλγαρικῶν πληθυσμῶν, ὑπῆρχον ἐλπίδες, ἔστω καὶ ἐλάχιστα, ἐπιτυχίας τῆς ἐπαναστάσεως, ἀλλὰ τὰ περὶ τὴν Φιλιπούπολιν μέρη, ὅπως ταῦτα, παρὰ τὸν Ἑλληνικὸν καὶ Τουρκικὸν πληθυσμὸν τῶν, χαρακτηριζομένων ὡς ἀκραφῶν Βουλγαρικῶν καὶ οὕτω δικαιολογηθῆ ὁ σχηματισμὸς ἡγεμονίας ἢ αὐτονομίας ἐπαρχίας ἐκτεινομένης καὶ ἐντεῦθεν τοῦ Αἵμου τοῦ φυσικοῦ τούτου προχώματος τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐν γένει τῆς Ἑλληνικῆς χερσονήσου.

Καὶ τὸ τέχνασμα μὲν τοῦτο τοῦ πανσλαβισμοῦ κατ' ἀρχὰς ἐπέτυχε, διότι αἱ παρεκτροπὴ καὶ βιαιότητες τῶν Τούρκων, ἐπιτηδείως ἐκμεταλλευθεῖσαι παρὰ τῶν πανσλαβιστῶν πρὸ πάντων ἐν Ἀγγλίᾳ διὰ τῆς ἐγερθείσης κατακραυγῆς παρὰ τοῦ μεγάλου φιλανθρώπου Γλαδστονα, παρέσχον ἀφορμὴν εἰς τὸν τελευταῖον Ῥωσοτουρκικὸν πόλεμον, μόνον δὲ ἡ συνθήκη τοῦ Ἁγίου Στεφάνου διορίζε τὸς ὀφθαλμοὺς τῆς Εὐρώπης, ἥτις, χάρις τῇ Ἀγγλίᾳ διὰ τῆς Βερολινεῖου συνθήκης, περιώρισεν μὲν τὴν Βουλγαρικὴν ἡγεμονίαν μετὰ τοῦ Δουνάβειος καὶ τοῦ Αἵμου, ὅπερ ὁ μὲν τελευταῖον εἰς τὴν Τουρκίαν καὶ διὰ τοῦ σχηματισμοῦ τῆς Ἀνατολικῆς Ῥωμυλίας ἐξησφάλισε τὴν ἐθνικὴν ὑπαρξίν ὧν τῶν ἐν αὐτῇ ἐθνικοτήτων.

Μετὰ τινὰ ὅμως ἔτη αὐτῇ ἡ Ἀγγλία κατέστηρε τὸ ἔργον τῶν χειρῶν τῆς ἐνεργήσασα τὴν ἔνωσιν τῆς Ἀνατολικῆς Ῥωμυλίας μετὰ τῆς Βουλγαρίας καὶ οὕτως ἀφαίρεσασα τὸν Αἶμον ἀπὸ τῆς Τουρκίας, προσενεγκοῦσα δὲ βορᾶν εἰς τὸν Βουλγαρισμὸν τοῦς ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ῥωμυλίᾳ Ἑλληνας καὶ Τούρκους, δηλαδὴ τὰ στοιχεῖα ἐκείνα, ἐπὶ τῶν ὁποίων πάντοτε θὰ ἐδράζηται πᾶσα ἐνέργεια κατὰ τῆς πρὸς τὴν Μεσόγειον καὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν προόδου τῆς Ῥωσίας.

Πρὸς μεταβολὴν τῶν βλέψεων τῆς Ἀγγλίας βεβαίως συνετέλεσεν, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ ἀκατασχέτως προῖονσα ἀποσπῆσις τῆς Τουρκίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸ ἀδιόρθωτον τῶν Ἑλλήνων πολιτευτῶν, τοῦς ὁποῖους οὐδὲν ἴσως ἐσφρόνισεν, οὐτὲ ὁ ἐξουτελισμὸς τῆς στατιωτικῆς ἀπαρρακευάσεως τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν Κρητικὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1867, οὐτὲ ὁ Ῥωσοτουρκικὸς πόλεμος μετὰ τῆς περιφήμου συνθήκης τοῦ Ἁγίου Στεφάνου καὶ οἱ τῶν πολιτευτῶν ἐξακολουθοῦσι μὲχρι τῆς σήμερον οὐδὲν πράττοντες ὑπὲρ τῆς στρατιωτικῆς συντάξεως τοῦ Ἑλληνικοῦ βασιλείου. Οἱ Ἀγγλοὶ λοιπὸν ἐπιδιώκοντες ἐκ παντὸς τρόπου τὴν παρεμπόδιον τῆς πρὸς τὴν Μεσόγειον καθόδου τῆς Ῥωσίας καὶ ἀπελπισθέντες, φαίνεται, ἐκ τῶν Τούρκων καὶ Ἑλλήνων ἐστρεψάν τὴν προσοχὴν τῶν πρὸς τοῦς Βουλγάρους πιστεύσαντες ὅτι οὗτοι ἐνισχυόμενοι διὰ τῆς προσαρτήσεως τῆς Ἀνατολικῆς Ῥωμυλίας εἰς τὴν ἡγεμονίαν τῆς Βουλγαρίας, δυνατὸν νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς πρόχωμα κατὰ τῆς Ῥωσίας.

Ἡ Ἀγγλικὴ αὐτὴ πολιτικὴ διὰ τοῦς ἀκριβῶς γνωρίζοντας τοῦς Βουλγάρους ἦτο ἐπόμενον νὰ ναυαγήσῃ, ὡς μόνον δὲ ἀποτέλεσμα ἔσχε τὸ ἀντίθετον τοῦ παρὰ τῆς Ἀγγλίας ἐπιδιωκόμενου, ἐνισχυθείσης τῆς Βουλγαρίας οὐχὶ ὡς ἀντιρρωσικοῦ προχώματος ἀλλ' ὡς Ῥωσικῆς προφυλακῆς. Οὕτω δὲ ἡ Ἀγγλικὴ διπλωματία, τῆς Ῥωσίας πρὸς τὸ θεσπῆναι ἀνθισταμένης πράγματι δὲ καθυδνομένης, ἐγένετο ἀκούσιον ἔργον τῆς Ῥωσίας, ἥτις ἅμα ὡς ἐθιῶρθε περὶ τὸν προσωπεῖον ἐρρίψεν αὐτὸ καὶ ἰδοὺ οἱ Βούλγαροι ὄλων ἀνεξαρτέτως τῶν κομμάτων σπεύδοντες, ἵνα προσέλθωσιν εἰς τοῦς κόλπους τῆς Ῥωσίας πρὸς μεγάλην ἐννοσίαν ἐκπληξίν τῶν Ἀγγλῶν.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν ἄνω ἀναφερομένων παρηλθὼν ἱκανὰ ἔτι, ἀλλὰ τὰ τότε γεγονότα σφαιρῶν ἀντιγράφωνται σήμερον, διότι πάλιν ὁ πανσλαβισμὸς ἐνεργεῖ ἐπανάστασιν νῦν ὅμως ἐν Μακεδονίᾳ, προτιμᾷ ὡσαύτως καὶ ἐκλέγει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰ νότια τῆς Μακεδονίας τὰ ὑπὸ Ἑλλήνων κατοικούμενα, ὅπως ἄλλοτε τὰ περὶ τὴν Φιλιπούπολιν μὲ τὴν ὀπισθοβουλίαν ἵνα, ἐπιτυγχάνουσης τῆς αὐτονομίας, παρουσιάσωσι καὶ ταῦτα ὡς ἀκραφῶν Βουλγαρικῶν τὸν Γλαδστονα καὶ τοῦς τότε φιλανθρώπους ἀντικαθίστασι νῦν οἱ Δελκασὲ, Προσανεὲ καὶ λοιποὶ, ὄνοματι μὲν Γάλλοι πολιτευόμενοι

πράγματι δὲ δούλοι τοῦ πανσλαβισμοῦ, τέλος οἱ δὲ νῦν Ἀγγλοὶ κυβερνῶντες ἐπανερχόμενοι εἰς τὴν ἐπί τοῦ Σταμπούλωφ σφαλερὰν πολιτικὴν τῶν καὶ τοῦτο ἐν μέρει ἐκ τῆς ἀπελπιστικῆς ἀδιορθώτου διαγωγῆς τῶν Ἑλλήνων πολιτικῶν τῶν οὐδαμῶς ἐνεργούντων τὴν στρατιωτικὴν παρασκευὴν τῆς Ἑλλάδος ἀλλ' ὡς γύναια ὀδυρομένην καὶ ἐπαιτούνητων ψυχῶν τινὰ Ἑλληνικῆς γῆς, κρῖνουσιν οἱ Ἀγγλοὶ τὰς Αὐτρο-Ῥωσικὰς μεταρρυθμίσεις ἀνεπαρκεῖς καὶ προτείνουσιν αὐτονομίαν τῆς Μακεδονίας ἐπὶ τῷ σκοπῷ, ὅπως τῆς Μακεδονίας διὰ τῆς γεφύρας τῆς αὐτονομίας ἐνομιμένης μετὰ τῆς Βουλγαρικῆς ἡγεμονίας, ἡ τελευταία αὐτὴ ἀκούωντας οὕτως ἐνισχυθεῖσιν καὶ μὴ ἔχουσα πλέον ἀνάγκη τῆς Ῥωσίας, χρησιμεύσῃ ὡς πρόχωμα κατ' αὐτῆς, θυσιάζομένην καὶ πάλιν, ἐννοεῖται, τῶν Τούρκων καὶ Ἑλλήνων, ὧν τελευταῖον ἡ ὑπαρξὶς καὶ ὡς ἔθνος ἀνευ τῆς Μακεδονίας καθίσταται πλέον ἢ προβληματικὴ.

Βεβαίως ἡ Βουλγαρία καὶ τετραπλασιαζομένη πάλιν θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ εἶναι Ῥωσικὴ προφυλακὴ, ὅτι δῆποτε δὲ καὶ ἂν πράξωσιν οἱ Ἀγγλοὶ, οὐδέποτε θὰ δυνθῶσιν νὰ ἀποσπᾶσωσιν αὐτὴν διαρκῶς ἐκ τῶν κόλπων τῆς Ῥωσίας, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον νὰ καταστήσωσιν αὐτὴν πρόχωμα κατὰ τῶν Ῥώων. Τὸ κακὸν ὅμως εἶνε ὅτι ἐκ τῆς ἐσφαλμένης ταύτης Ἀγγλικῆς ἀντιλήψεως διατρέχει τὸν ὄψιστον κίνδυνον τὸ ἐν Μακεδονίᾳ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον καὶ κατ' ἀκολουθίαν ὅλος ὁ Ἑλληνισμὸς. Καθῆκον ὅθεν πάντων τῶν Ἑλλήνων, πρὸ πάντων δὲ τῶν δημοσιογράφων εἶνε νὰ ἐπιστήσωσιν τὴν προσοχὴν τοῦ ἔθνους ἐπὶ τοῦ κινδύνου τούτου καὶ νὰ συνείνωσι κατὰ τὸ ἐνὸν εἰς τὴν ἐξάλειψιν παρὰ τῷ μεγάλῳ Ἀγγλικῷ ἔθνεϊ τῆς πλάνης περὶ τοῦ δυνατοῦ ἀντιρρωσικῆς δῆθεν Βουλγαρίας, τῆς ὁποίας πλάνης ἡμεῖς οἱ Ἕλληνας τῆς Ἀνατολικῆς Ῥωμυλίας ἀπὸ τοῦ 1885 καὶ ἐντεῦθεν εἰμῶθα τὰ ἀτυχῆ θύματα.

Τὸ πῶς θὰ ἐπιτευχθῇ τοῦτο, εἰς οἱ ἐλευθεροὶ Ἕλληνας δὲν ἔχετε ἀνάγκη συμβουλῶν τοσοῦτον μᾶλλον, καθ' ὅσον ὁ τρόπος τῆς ἐνεργείας εἶναι οἰκῶθεν ἐνδεδειγμένος, συνιστάμενος, ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν διὰ κατάλληλων δημοσιευμάτων διαφώτισιν τῆς Εὐρωπαϊκῆς γνώμης ἐπὶ τῶν τεκταινομένων τοῦ πανσλαβισμοῦ ἔργον πιστὴν προφυλακὴν τὴν Βουλγαρικὴν ἡγεμονίαν, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς ταχυτέραν ἐκ τῶν ἐνόντων στρατιωτικὴν παρασκευὴν τῆς Ἑλλάδος, καθισταμένης οὕτως ἱκανῆς πρὸς διεκδικήσιν καὶ διαφύλαξιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἐνισχυομένης τὴν γνώμην τῶν Ἀγγλῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἀντιπάλων τοῦ πανσλαβισμοῦ, ὅτι μόνος ὁ Ἑλληνισμὸς ἀξιοχρεῶς καὶ ἀξιοεῖσαστος στρατιωτικῶς καθιστάμενος εἶναι τὸ ἐνδεδειγμένον στοιχεῖον τὸ προωριζόμενον νὰ καταστῇ πρόχωμα κατὰ τῆς Σλαυτικῆς ἐν τῇ Ἑλληνικῇ χερσονήσῳ καθόδου καὶ ὡς τοιοῦτος χρήζει πάσης συνδρομῆς καὶ ἐνισχύσεως».

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Νέα χαρὰ πληροῖ τὸν βασιλικὸν οἶκον τῆς Ἑλλάδος καὶ σὺν αὐτῇ τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν. Ὁ τίτατος υἱὸς τοῦ βασιλέως ἡμῶν Ἀνδρέας ἠεραδοσιόθη ἐν Λονδίνῳ τὴν προηγήσασαν Ἀλικὴν θυγατέρα τοῦ πρίγκιπος Λουδοβίκου τοῦ Βάττεμβεργ ἀνυγενεῦστος πρὸς τὸν βασιλικὸν οἶκον τῆς Ἀγγλίας καὶ ὑψηροτέρας εἰς τὸ ἀγγλικὸν ναυτικὸν ὡς ὑποναύαρχον. Τοῦς ἐπιχειροῦσι τοῦτους ἀραβῶνας ἀνήγειρον ὁ βασιλεὺς διὰ τοῦ ἐπομένου γράμματος καταχωροσθέντος τῆν ἐρημνευθῆσιν τῆς νεφερήσεως: Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ἀπριλίου 1903.

Κύριε Πρωθυπουργέ, Ἀσμένως ἀγγέλλω ὑμῖν τοὺς ἀραβῶνας τοῦ ἀγαπητοῦ μοι υἱοῦ πρίγκιπος Ἀνδρέου μετὰ τῆς προηγήσασαν Ἀλικῆς, θυγατρὸς τοῦ πρίγκιπος Λουδοβίκου τοῦ Βάττεμβεργ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ἡ μνηστὴ τοῦ Ἑλλήνος ἡγεμονίδου ἄγει τὸ 18 ἔτος τῆς ἡλικίας, αὐτὸς δὲ τὸ 21. Τοῦς γάμους αὐτῶν θὰ τελέσω, μετὰ ἐν ἔτος οἷε, ὁ Ἕλληὴν πολέμῳ θὰ ἀποπερατώσῃ τὰ σπουδὰς, δι' ἃς μεταδίδει νῦν εἰς Γερμανίαν, ἵνα καταταχθῇ εἰς τὸ ἱππικὸν τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ. Εἶναι ὁ ὑψηλότερος υἱὸς τοῦ βασιλέως ἡμῶν καὶ ὁ λεπτότερος, εὐθὺς τὸν χαρακτηρεῖ, φιλόπονος, τολημῶς καὶ δεξιότερος, ἴσως καὶ αὐτοῦ τοῦ σπουδοῦ πατρός του, ἱεπεῖς τοῦ βασιλείου. Εἶθε νὰ ἐντυγχῆσῃ ὁ νέος συμπληγόμενος ἡγεμονικὸς οἶκος τῆς Ἑλλάδος, εἴθε ὁ ἀρχηγέτης αὐτοῦ, ὁ φερέλτις νῦν ἡγεμονίδης, νὰ λαμπρῶνῃ ποτὲ τὸ ἱππικὸν τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ ἀφήσῃ ἐνδοξὸν παράδειγμα εἰς τοὺς βλαστοὺς τοῦ οἴκου του.

ΕΛΛΗΦΘΗ παρὰ τῶν γραφείων τῆς διεθνούς ἐκδόσεως Ἀθηνῶν τηλεγράφημα ἐκ Βιέννης, δι' ὃ ἐξηγεῖται ἡ αἰτιολογία τῶν παραχωρηθέντων εἰς τοὺς αὐστριακοὺς ἐκθέτας χώρου ἐν τῇ ἐκθέσει, διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκθετῶν ὑπερέβη κατ' ἀριθμὸν πάντα προϋπολογισμῶν. Ἀνήγγελε δὲ ὁ ἐν Βιέννῃ ἀντιπρόσωπος τῆς ἐκδόσεως, ὅτι ἐμελλε νὰ ἀναχωρήσῃ ἐκεῖθεν κατευθυνόμενος εἰς Ἀθήνας καὶ συνδέσσει τὰ συγκεντρωθέντα ἐκθέματα συνοικευσθέντα ἐν 530 μεγάλοις κειστίοις.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ διεθνούς ἐκδόσεως τῶν Ἀθηνῶν προκειμένου στεροῦμεθα λόγων, ὅπως ἐξέδωμεν τὸν ἐνθουσιασμόν καὶ τὸν ζῆλον, μεθ' ὃ ἀκαταπόνητος ἐργάζεται πρὸς ἐπιτυχίαν αὐτῆς ἐν Ῥωματικῇ τῶν Ῥωμούνων φιλελληνικώτατος κ. Δημ. Κ. Βου-

τικουλέκος. Καὶ τί δὲν ἐπραξε καὶ τί δὲν πράττει ὁ ἀληθὲς ἀξιοθαύμαστος ἀνὴρ, εἰς οὗ τὴν πρωτοβουλίαν ὀρεῖται ἡ δημιουργία τῶν πλείστον ἐμπορικῶν συνεταιρισμῶν ἐν Ῥωμανίᾳ, πρὸς παρακίνησιν τῶν συμπατριωτῶν του, ὅπως μετὰσχῶσι τῆς ἐν Ἀθήναις ἐκθέσεως. Ἦτο μετὰ τῶν Ῥωμούνων ἐκδομένων κατὰ τὴν ἀλομογήντων ἐκείνην ἐπίσκεψιν τῆς Ἑλλάδος καὶ δλον τὸν τότε ἀντιληθῆντα ἐνθουσιασμόν του ἐπιχρῶν νῦν εἰς ἀκρατον φιλελληνισμὸν ἐνεργῶν διαλέξεις ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, τρέχον, παρακαλῶν, ἐνθαρρύνων, προσῆς καὶ μέγχε ἐκδόσεως ἐξδομαδιαίας ἐφημερίδος τῆς «Εξαποσitiuneadin Atena» (Ἀθηναϊκὴ ἔκθεσις), ὅπως ὠφελῆσῃ μὲν τοὺς συμπατριώτας του γνωρίζων τῇ Ἑλλάδι τὰ προῖοντα τῶν ἐργασιῶν τῶν, ὅπως ὠφελῆσῃ δὲ καὶ τιμῆσῃ τὴν Ἑλλάδα. Πᾶσα τιμὴ ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸν ἀνδρα τοῦτον εἶναι πρέπουσα καὶ δικαία.

ΤΗΝ παρελθούσαν Δευτέραν συνελήφθησαν ἐν Πειραιεὶ ἐπὶ τοῦ ἐκ Βουλγαρίας καταπλεύσαντος ἀμιπολιῶν δὲο Βουλγάρου ὀνομαζόμενοι Ἰβάν Μουρνικιῶφ καὶ Τρογιμκόφ. Οἱ συλληφθέντες ἐστάλησαν εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας, ἐρσύνης δὲ γενομένης ἐπ' αὐτῶν ἀνευρέθησαν ἐπιστολαὶ ἐξ ὧν ἐνδείκνυται, ὅτι εἶναι μέλη τοῦ δολοφονικοῦ κομιτάτου. Κατὰ τὴν προανάκρισιν εἶπον, ὅτι εἶναι περηνγηταί. Τὴν τρίτην ἀπεστάλησαν εἰς τὴν εἰσαγγελίαν. Ταῦτα κατὰ τὸ «Ἀστὺ».

Ὁ ΕΝ Λαοδανελίους ἡμέτερος Πρόξενος δι' ἐγγράφου πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἀναφέρει τὰ τῆς κινήσεως τῆς ἐλληνικῆς ναυτιλαίας διὰ τοῦ ἐπιπέδου τῶν Λαοδανελίων. Κατὰ τὴν ἐκθεσιν ταύτην, ἡ ἐλληνικὴ σημαία τάσεται δευτέρα μετὰ τῶν λοιπῶν ἐθνικοτήτων, ἐρχομένης πρώτης τῆς ἀγγλικῆς. Οὕτω κατὰ τὸ 1902 διέπλευσεν τὰ Λαοδανέλια 1096 ἐλληνικὰ ἀτμόπλοια ἀπέναντι 762 τῶ 1900. Ἡ αἰθῆσις αὐτῆς ἀμῆρους δὲν παρατηρεῖται εἰς τὴν ἱστορίαν. Κατὰ τὸ 1902 διέπλευσεν 204 ἱστοφόρα καὶ τὸ 1900 259.

Κατόπιν ἐν τῇ ἐκθέσει ἀναφέρει ἱνὰ περὶ τῆς εἰσαγωγῆς ἐλληνικῶν προϊόντων εἰς τὰ Λαοδανέλια. Ἐν ταύτῃς ἐξάγεται δι' εἰσῆχθησαν 15,000 ὀκάδες ἀλεύρου, 9,393 κονιάκ, 212 δωδεκάδες φιαλῶν τοῦ ἰδίου ποιοῦ. Ἐξ Ἀνδρου εἰσῆχθησαν 385,660 λεμόνια καὶ ἐκ Σέρου 3,929 ἰόννοι γαιανθοβάκων.

ΚΑΤΑ ΤΗΝ προσεχῆ Κυριακὴν ἀρχοῦνται αἱ ἐργασίαι τοῦ Β' ἐν Ἀθήναις Πανελληνίου Συνεδρίου, οὗ τῆν ἐπιστημονικὴν καὶ ἐθνικὴν σημασίαν δεόντως ἐξήραμεν πέρουσι. Περὶ τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ καὶ πᾶν ὅτι θὰ σχετίζεται πρὸς τὸ συνέδριον θὰ κρατήσωμεν τοὺς ἡμέτερους ἀναγνώστας ἐνημέρους.

ΤΗΝ 27 τοῦ ἄρτι λήξαντος μηνὸς ἀπεβίωσεν ἐν Σέρφῳ ὁ ἀρχιεπίσκοπος Μεθόδιος. Ἡ κηδεία αὐτοῦ ἐγένετο μεγαλοπρεπεστάτη. Πάντες κατ' αὐτὴν οἱ κώδωνες τῆς πόλεως ἐκρούοντο πενθίμως, αἱ σημαῖαι τῶν διαφόρων δημοσίων κτιρίων ἐνυμνίζον μοῖσιστοι, μετέσχον δ' αὐτῆς πᾶσι αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως καὶ χιλιάδες ἀνθρώπων.

Ἡ «ΦΙΛΟΛΑΣΙΚΗ ἘΝΩΣΙΣ» προέβη εἰς τὴν ἀναδόχουσι τῶν ἀπομιλοθῆντων μερῶν ἐκ τῆς παρελθούσης ἡμερομηνίας καὶ Λαοδανίου. Ἐπισηπὸς δὲ νέας φωνεῖας ἔκαμεν εἰς τὸν Ἀνκαθητὸν καὶ τὸν Ἀρδητὸν.

ΣΥΜΦΩΝΩΣ πρὸς τὰ ὑποδειχθέντα ὑπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ ὑπουργεῖου τῶν Ναυτικῶν συσταθείσης ἐπιτροπῆς ἐκ τοῦ ὑποδειχθέντος τοῦ Ναυτατῶμου, τοῦ διευθυντοῦ τῶν συνεργειῶν καὶ τοῦ ἐφόρου τοῦ λιμένος, ἐγένοντο αἱ ἐπισκεφαὶ τοῦ θωρηκτοῦ Ὑδρα» ἦτις, ὡς γνωστῶν, εἶχε πάθει κατὰ τὸν ἀπὸ Μελλίτης μέχρι Πειραιῶς πλοῦν. Αἱ ἐπισκεφαὶ αὐταὶ ἐπερατώθησαν ἤδη, καθότι αἱ βλάβαι τοῦ θωρηκτοῦ ἦσαν ἐλάχιστα, ἐπιδιορθωθεῖσαι τὸ πλεῖστον κατὰ τὸν πλοῦν.

ΥΠὸ ΤΗΣ Ἐπιτροπῆς, τῆς ἀνισταθείσης πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τοῦ Παναγ. Τάφου συνελέγησαν μέχρι τοῦδε ἐν ἔλῳ δὲ 103,625,10.

Ἐκτός τούτων ἀπεστάλησαν πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν καὶ ἀντικείμενα, ἐν ψέλλῳ ἀξίας περίπου δρ. 50,30 ἀργυρὰ φράγκα τοῦ Ὀθωνος καὶ 58 φρ. ἅπαντα τρυπημένα.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ τηλεγράφη πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ὅτι ἡ ἐργασιὴ παραγωγῆς τῶν δημητριακῶν καρπῶν προμηνύεται πλουσιοπάτη καθ' ἅπαντα τὸν νομὸν.

Ο ΕΠΙΦΑΝΕΣΤΑΤΟΣ φιλόσοφος καὶ φιλέλληνα Μᾶξ Νορδάν δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς τὸν διευθυντὴν τῆς ἐν Σικάγῳ ἐκδοδιμένης ἐλληνικῆς ἐφημερίδος δίδει τὸ ἐπόμενον ἐξοχὸν μήθημα πατριωτισμοῦ τοῖς Ἕλλησιν:

Ἐν Παρισίῳ, τῆ 25 Μαρτίου 1903
Φίλατε Κύριε,
Οὐδὲν μέγα πράττει ἀγαπῶν τὴν πατρίδα, ὁ ἔχων πατρίδα τὴν Ἑλλάδα, ὁ ζήσας ὑπὸ τὴν οἰαν τῆς Ἀρσποπέλεως, καὶ παρὰ τὴν κτανὴν θάλασσαν τῶν μαγευμένων Ἑλληνικῶν ἡσῶν, ἐκεῖ ἔσθε τὰ πάντα ἔνοος καὶ ἀγῶς τῆς ἀθανάτου λαμπρότητος καὶ δόξης τοῦ γένους τῶν Ἑλλήνων. Παλὸν τοῦτο ἐπανεισέτηρον εἶνε τὸ ἀσασθῆναι τὸν ἔσρατα τῆς Πατρίδος μακρὰν ἀπὸ τῆς, ἐν τῇ Ἀμερικῇ ἐκείνῃ

τῆς ὁ πατριωτισμὸς, αὐτόχρομα ὀλικὸς ὧν, εἶνε ἀλομορῶτατος τῆς ἑρᾶς ἐλληνικῆς ψυχῆς.
Ἐρχομαι ὑμῖν νὰ μείνῃτε γνήσιοι Ἕλληνας ἐν μέσῳ τῶν Ἀμερικανῶν ἐρχομαι ἢ Ἀμερικῇ νὰ παρασχη ὑμῖν ὀλικὴν ἐξοσίαν, ἐρχομαι ὑμῖν ν' ἀνταποδώσῃτε αὐτῇ ἀντὶ ταύτης ἐλαχιστὴν μίσην τῆς ἐγγενοῦς ὑμῶν καὶ πατροπαράδοτου ἰδέας τοῦ ἀπολύτου καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ.
ΜΑΞΙΜΟΣ ΝΟΡΔΑΟΥ

ΤΗΝ παρελθούσαν Τετάρτην μετὰ τρεῖς ἀνυχεῖς ἀποπειρας καταρθώθη νὰ σχηματισθῇ ἀπαρτία ἐν τῇ βουλῇ καὶ ἐπαναλήθῃ αὐτὴ τὰς ἀπὸ παλοῦ διακοπείας ἐργασίας αὐτῆς. Εἰς τοῦτο συνετέλεσαν νομοταγῆς, συντηρητικῆ καὶ χρηστικῆς πολιτείας τῶν ἀντιπολιτευσῶν Θεοτόκη καὶ Ζαίμη, οἵτινες κρῖνοντες ὡς ἀντικατονομιολογικῶν τῶν ὑπὸ τῶν κ. Δηλιγιάννη ἐγκαινισθεῖσαν μέθοδον τὸν ἄποχωρήσεων καὶ τῶν ποικίλων ἄλλων εἰδῶν τῆς κολυμβεργίας. Ἡ ἐργασία τῆς Βουλῆς ὄρηξε κατὰ τὴν πρώτην αὐτῆς συνεδρίαν μετὰ τριμῆς, ἀπὸ σήμερον δ' ἴσως θὰ ἐπιληφθῇ διὰ τῶν ζωνηρότητος τοῦ νομοσχεδίου περὶ μονοπωλίου τῆς σταφίδος, ὃ ἡ σχετικὴ σύμθεσις καταρθώθη νὰ συνομολογηθῇ.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐξαντηθέντος τοῦ φύλλου μετοχομεριδίων τῶν ἀνωμένων μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος προσακοῦνται οἱ κάτοχοι αὐτῶν, ἵνα ἀπὸ τῆς 1 Μαΐου ε. ἔ. ζητήσωσι καὶ λάθωσι νέον φύλλον περιλαμβανόν ἀπὸ τῆς Α' ἐξαμηνίας 1903 μῆμι τῆς Β' ἐξαμηνίας 1912 μετοχομεριδία ἐπὶ ἀποδοτικῆς τοῦ στελέχους τοῦ ἐξηνητημένου φύλλου μετοχομεριδίων καὶ ἐπὶ προσαγωγῇ τοῦ τίτλου τῆς μετοχῆς.

Τὰ νέα φύλλα μετοχομεριδίων οἱ κάτοχοι ἀνωμένων μετοχῶν δύναται νὰ ζητήσωσι:

Ἐν Ἀθήναις. Παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι (Ταμεῖον Τίτλων, Ἀριθμὸν θυρίδων 36—37).

Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι παρὰ τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ παρὰ τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Λονδίνῳ παρὰ τοῖς κ. κ. Ν. Μ. Rothschild et Fils, ἐν Βιέννῃ παρὰ τῷ Wiener Bank Verein, ἐν Κων/πόλει παρὰ τῷ κ. Λ. Ζαρίφῃ, ἐν Βουκουρεστίῳ παρὰ τῷ κ. Ν. Χρυσοβελώνῃ, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ (Αἰγύπτου) παρὰ τῇ Banque Imp. Ottomane, ἐν Τεργεστῇ παρὰ τῇ Succursale de la Société F. F. priv Autrichienne de Crédit pour le commerce d' Industrie, ἐν Κρήτῃ παρὰ τοῖς Καταστήμασι Τραπεζῆς Κρήτης.

Οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ κάτοχοι ἀνωμένων μετοχῶν δύναται ἐπίσης ν' ἀποταθῶσι πρὸς τὰ καταστήματα, δι' ὧν συνήθως